

Astăzi, Sâmbătă, 6 August, 2022

(†) Schimbarea la Față a Domnului

(Dezlegare la pește)

Psalmul 103

²⁵ Marea aceasta este mare și largă; acolo'n ea se află târâtoare nenumărate, vietăți mici de-a valma cu cele mari; [...]

¹ Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul! Doamne, Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte! În mărturisire¹ și'n

asupra creației. Dacă lumea, odată așezată, Îl mărturisește pe Creator („Cerurile povestesc mărirea lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria!”, Ps 18, 1), Creatorul Însuși Se mărturisește pe Sine prin propria Sa creație. Așa se face că, din această perspectivă, lumina (slava) lui Dumnezeu nu e văzută ca fiind lăuntrică (slava de care Fiul S'a golit pe Sine prin întrupare smerită – Flp 2, 6-8), ci ca un veșmânt de mărturisire (exomologesis), podoabă și lumină. (Cu Psalmul

¹Psalmul 103 este un amplu tablou

mare podoabă Te-ai îmbrăcat,
Tu,

2 Petru 1

10 De aceea, fraților, cu atât mai mult străduiți-vă să vă faceți chemarea temeinică și alegerea, căci făcând aceasta nu veți greși niciodată.

11 Fiindcă așa, cu bogăție vi se va da intrarea în veșnica împărăție a Domnului nostru și Mântuitorului Iisus Hristos.

12 E pricina pentru care va trebui ca eu pururea să vă aduc aminte de acestea, cu toate că voi le știți și că sunteți întăriți în adevărul pe care-l aveți².

13 Cred că e drept ca, atâta vreme cât sunt în acest cort³, să vă țin treji prin aducere aminte,

14 știind eu că degrabă îmi voi lepăda cortul, așa cum și Domnul nostru Iisus Hristos mi-a arătat.

15 Dar mă voi strădui ca și după ieșirea⁴ mea să fiți în stare ca'n orice clipă să vă amintiți de aceste lucruri.

103 se deschide vecernia, slujba care marchează începutul zilei liturgice ca început al lumii).

²= În adevărul prezent; care e de față.

³Metaforă pentru trup; trupul văzut ca înveliș și adăpost al sufletului.

⁴= După ieșirea din trup.

16 Fiindcă nu luându-ne după basme meșteșugite v'am făcut noi cunoscute puterea și venirea Domnului nostru Iisus Hristos, ci pentru că noi înșine cu ochii noștri I-am văzut măreția⁵

17 atunci când, primind El de la Dumnezeu-Tatăl cinste și slavă, un glas ca acesta I-a venit din înălțimea slavei: „Acesta este Fiul Meu Cel iubit întru Carele am binevoit”;

18 noi suntem cei ce-am auzit glasul acesta pogorându-se din cer când eram cu El în muntele cel sfânt⁶.

19 Și cuvântul profetic îl avem mai întărit⁷, la care voi bine faceți că luați aminte ca la o făclie ce strălucește'n loc întunecos până când se va lumina de ziuă și luceafărul va răsări în inimile voastre.

⁵= Am fost martorii oculari ai măreției Sale.

⁶Muntele Tabor, în care s'a petrecut schimbarea la față (Petru fiind unul din cei trei apostoli prezenți).

⁷= Mai sigur; confirmat; adevărit (profețiile mesianice din Vechiul Testament nu mai sunt doar obiect al credinței și așteptării, ci au devenit o realitate atestată de martori oculari).

Matei 17

¹ Și după șase zile, Iisus i-a luat pe Petru și pe Iacob și pe Ioan, fratele acestuia, și i-a dus pe un munte înalt⁸, ei între ei.

² Și S'a schimbat la față înaintea lor; și a strălucit fața Lui ca soarele, iar veșmintele I s'au făcut albe ca lumina.

³ Și iată, Moise și Ilie li s'au arătat vorbind cu El.

⁴ Și răspunzând Petru, I-a zis lui Iisus: „Doamne, bine ne este să fim aici; dacă vrei, voi face aici trei colibe: Ție una, și lui Moise una, și una lui Ilie”.

⁵ În timp ce el încă vorbea, iată un nor luminos i-a umbrît⁹ pe ei; și iată glas din nor, zicând: „Acesta este Fiul Meu Cel iubit întru Carele am binevoit; de Acesta să ascultați!”

⁶ Și auzind, ucenicii au căzut cu fața la pământ și s'au înspăimântat foarte.

⁷ Și Iisus a venit la ei și, atingându-i, le-a zis: „Ridicați-vă și nu vă temeți!”

⁸ Și ridicându-și ei ochii, nu au văzut pe nimeni, ci doar pe Iisus.

⁹ Și pe când se coborau din munte, Iisus le-a poruncit, zicând:

„Vedenia aceasta să n'o spuneți nimănui până când Fiul Omului va învia din morți”.¹⁰

⁸După Tradiție, muntele Tabor.

⁹Pentru verbul „a umbri” vezi nota de la Iș 25, 20.

¹⁰*Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania